

[Holstein.]

esser. Der er Spørgsmaal, som er primære for Sverige og sekundære for Danmark og omvendt; men det kan siges om de fleste af dem, at der til Grund for dem ligger en afgjort fælles storpolitisk Interesse. Alt dette interesserer imidlertid ikke de ærede Regeringspartier og den højtærede Regering, og det maa selvfølgelig blive deres Sag. Vi ser det med Beklagelse, men vi maa jo tage Kendsgerningerne til Efterretning.

Men hvad er det da, man fra den højtærede Regerings Side anlægger som det udenrigspolitiske Grundsynspunkt for det Militærforslag, man fører frem? Hvilke er de folkeretlige og de udenrigspolitiske Grundsynspunkter for dette Forslag? Det er jo ikke Socialdemokratiets oprindelige Afrustningsforslag, men det er den højtærede Udenrigsministers ca. 10 Mill. Kr. dyrere Pseudo-Militærforslag. Jeg spørger da: Hvilke er de folkeretlige og de udenrigspolitiske Grundsynspunkter for dette Forslag?

Ja, vi har jo hørt de ærede Ordførere for Regeringspartierne tale op og ned, vidt og bredt om Haagerneutralitetskonventionerne, om Folkeforbundspagten og Kellogg-Pagten. Det skulde altsaa formentlig være disse Traktater, der menes at afgive en Garanti og en Borgen for, at Danmarks nationale Sikkerhed ikke bringes i Fare, hvis et Forslag som den højtærede Regerings gennemføres.

Med Hensyn til Kellogg-Pagten vil jeg spørge ærede Medlemmer af Regeringspartierne: Hvad har De mere behov vedrørende denne Traktats realpolitiske Baggrund og Rækkevidde end de Citater, som det ærede Medlem Hr. Holger Andersen her har fremført af Senator Borahs Udtalelser paa den amerikanske Kongres? (*Fraenkel*: Ja, de var gode!). Ja, de var gode at faa Forstand af for dem, der overhovedet har Forstand i deres Hoved. For hvad er det virkelige Indhold af Kellogg-Pagten? Det er jo simpelt hen dette, at det, man erklærer for ulovligt og sætter udenfor Lov og Ret, det er en *Angrebskrig*. Ikke derimod en national *Forsvarskrig*. Men hvad der er national *Forsvarskrig* i Modsætning til *Angrebskrig*, det afgør de paagældende Magter selv suverænt, og til national *Forsvarskrig* hører for Amerikas Vedkommende Forsvaret for hele den Interessesfære, der falder ind under det, Amerikanerne kalder *Monroe-Doktrinen*. Det vil sige hele

det amerikanske Kontinent fra Beringsstrædet til Maghellsansstrædet. Dernæst vil det sige alle Øerne i det vestindiske Arkipelag, over hvilke Amerika har tilvunget sig Overherredømme, og endvidere de forskellige Øgrupper og store Øer i det ostindiske Ocean, over hvilke Amerika ligeledes har erobret Herredømmet. Det vil endelig sige for Englands Vedkommende paa tilsvarende Maade — for da Amerika undtog *Monroe-Doktrinen* og de Interesser, der falder ind under den, gjorde billigvis England, Japan, Italien og Frankrig ganske det samme, Rusland ogsaa —, for Englands Vedkommende er det alt, hvad der falder ind under det britiske *Empires Monroe-Doktrin*. Det vil sige hele Middelhavet, det vil sige Ægypten, det vil sige Lilleasien, Persien og Forindien, foruden Englands Besiddelser i Afrika. Og for Frankrigs Vedkommende hele Frankrigs Kolonirige i Afrika og i Ostindien. Paa tilsvarende Maade for Ruslands Vedkommende. Der, hvor den russiske Sovjetregering *Monroe-Doktrin* siger: Dette er en storpolitisk russisk Interessesfære — er det nationalt Forsvar at væge sig imod Angreb. Ja, saaledes er den storpolitiske Baggrund for Kellogg-Pagten, den Kellogg-Pagt, som Regeringen fører i Marken som en af de folkeretlige Begrundelser for Berettigelsen af at afvæbne Danmark.

Nr. 2: Folkeforbundet skulde være en Borgen for, at Danmark ensidigt kan gaa til en Nedrustning som den, der her foreslaas. Jeg er ganske enig med den højtærede Regering i, at der i Folkeforbundspagten ikke findes nogen Bestemmelse, som retlig forbyder noget Medlem af Folkeforbundet at afruste. Det har vi været enige om for længst, det var vi enige om, da vi som delegerede ved Folkeforbundet i 1920 og 1921 gjorde Rede i den Militærkommission, af hvilken den højtærede Forsvarsminister var Medlem, for Forhandlingerne om disse Spørgsmaal i de første Aar i Genève. Jeg har altid været enig med Oppositionspartierne her. En helt anden Sag er, hvad der er stemmende med Folkeforbundspagten til Grund liggende Synspunkter, ledende Principper i dette Spørgsmaal, og der er det dog vel i hvert Fald givet, at den Stat, som ikke mener sig moralsk forpligtet til selv at forsvare sin statslige Selvstændighed og Uafhængighed, den Stat er andre Medlemmer af Folkeforbundet heller ikke i mindste Maade moralsk forpligtet til at hjælpe med at forsvare.